

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 54.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403940095616/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Syvende Brev

Kjære Mathilde!

Enden var ikke endda! Den Dispute, jeg sidst skrev om, var kun Forspillet til et stort krigerisk Drama, hvis første Act foregik i Kirken; anden Act derimod i Præstens Dagligstue. Jeg er nylig kommen hjem fra Bataillen, og har nu isinde at skrive Rapport derom til Dig.

Da vi imorges kjørte til Kirke, var jeg usædvanlig fredeligt stemt, og havde isinde at gjøre et Forsøg paa at slutte Forlig med Frøken Sonne, da jeg virkelig er bange, at hun skal faae en stiv Hals af at slaae med Nakken, naar hun seer mig, og da denne fornærmede Værdighedsmine slet ikke klæder hende, og jeg, for alt i Verden, ikke vilde være Skyld i, at en ung Pige tog sig mindre godt ud. Imidlertid var det ikke Skjæbnens Villie, at jeg skulde forsone mig med Nogen, men tvertimod geraade i ny Krig. – Det var i Prækenen, at Pastoren havde isinde at tilføie mig et aabenbart Nederlag. Han havde valgt disse Ord til Text: »Det er vel umuligt, at Forargelser ei skulde komme, men vee den, fra hvilken de komme!» o.s.v. Heraf tog han Anledning til et Angreb paa Tidens nye Interesser, som han kaldte Vantro og Gudsbespottelse.

Frihed og Selvstændighed, sagde han, er Vantroens Kampraab i den oprørske Krig, den har begyndt mod de guddommelige og menneskelige Love. Friheden taaler intet Baand; Underkastelse er Religionens Hovedbetingelse; altsaa maa man løsrive sig fra Religionen. Nogle benægte nu reentud Guds Tilværelse, Andre lave sig selv en Gud, som deres personlige Tilbøielighed ikke kommer i Strid med. Ja, man hører selv vor Tids unge Damer tale om »deres Religion« og prale af deres Uafhængighed. (Dette sagde han med stærk Betonning, og strakte Haanden ud mod Kirkestolen, hvori jeg sad.) Naar man nu betragter denne Religion, vedblev han, da viser det sig naturligvis at være deres egen Hovmod og Forfængelighed, de have gjort til deres Guddom. Det var Hovmod, som foranledi-